

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 55989-12-23 מדינת ישראל נ' סעדי ואח'

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט יוכי ספיר

המשיבה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד נעמה עציון אוכמן

נגד

המבקשים 1. דוד סעדי
2. יהודה חודדה
ע"י ב"כ משרד עוה"ד ג'וליאן חדאד

החלטה

1

2

כללי וטענות הצדדים

3 1. לפניי בקשתם של נאשמים 1 ו-4 (להלן: "המבקשים") מתאריך 28.10.24 (להלן: "בקשת

4 המבקשים"), לביטול כתב האישום בשל טענות מקדמיות של התיישנות, שיהוי ופגם בכתב

5 האישום, בהתאם לסעיף 149 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן:

6 "חוק סדר הדין הפלילי").

7

8 2. כנגד המבקשים וכנגד שני נאשמים נוספים הוגש כתב אישום הכולל שלושה אישומים.

9

10 3. כתב האישום מייחס למבקשים עבירות בהתאם לפירוט להלן:

11 א. במסגרת האישום הראשון יוחסה למבקש 1 עבירה של הברחת טובין בנסיבות מחמירות

12 לפי סעיף 211 (א)(1) ביחד עם סעיף 211 (א) לפקודת המכס [נוסח חדש] (להלן:

13 "פקודת המכס").

14

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 55989-12-23 מדינת ישראל נ' סעדי ואח'

תיק חיצוני:

- ב. במסגרת האישום השני יוחסה למבקשים העבירה דלעיל, ובנוסף עבירות של החזקת טובין טעוני מס שלא שולם המס המגיע עליהם, ואין כל סיבה המצדיקה את אי התשלום לפי [סעיף 22 \(א\)\(3\) לחוק מס קניה \(טובין ושירותים\), תשי"ב-1952](#) (להלן: "[חוק מס קניה](#)"), וייבוא לשם מסחר, בלא רשות בעל הסימן או מי מטעמו, טובין שאריזתם שסומנו בסימן מסחר הרשום בפנקס לגבי אותם טובין או בחיקוי של סימן כאמור, והסימון עלול להטעות אדם אחר לפי [סעיף 60\(א\)\(2\) לפקודת סימני מסחר \[נוסח חדש\], תשל"ב-1972](#).
- ג. במסגרת האישום השלישי יוחסה למבקש 1 עבירה של הברחת טובין בנסיבות מחמירות לפי [פקודת המכס](#), ובנוסף, עבירה של עשיית מעשה כדי להתחמק מתשלום מס קניה לפי [סעיף 22 \(א\)\(5\) לחוק מס קניה](#).
4. כתב האישום הינו פרי חקירה שתחילתה בשנת 2016, כשביום 9.7.2017 הועברו שני תיקי חקר לעיון המחלקה המשפטית של המשיבה, ואילו תיק חקר נוסף הועבר למשיבה ביום 25.2.18, כעולה מעותק של הודעות דואר אלקטרוני אשר הוחלפו בין הצדדים וצורפו כנספח א' לבקשת המבקשים.
5. ביום 25.12.23 התקבל אישור העמדה לדין מטעם היועצת המשפטית לממשלה לכלל הנאשמים בתיק בהתאם [לסעיף 57א לחוק סדר הדין הפלילי](#), וביום 26.12.23 הוגש כתב אישום כנגד כלל הנאשמים.
6. לטענת ב"כ המבקשים, בהתאם להנחיית היועץ המשפטי לממשלה שמשפרה 4.1202 ושעניינה: "משך טיפול התביעה עד להגשת כתב אישום" (להלן: "הנחיית היועץ"), ובהתאם להוראות [סעיף 9 לחוק סדר הדין הפלילי](#), הייתה המשיבה מחויבת בסיום הטיפול ובהגשת כתב אישום במסגרת פרקי הזמן המפורטים בהנחיה - בעבירות מסוג זה תוך 18 חודשים.

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 55989-12-23 מדינת ישראל נ' סעדי ואח'

תיק חיצוני:

7. לדידו של ב"כ המבקשים, היה על המשיבה להגיש את כתב האישום עד ליום 9.1.19, אולם היא לא עשתה כן, ובכך חרגה מהמועדים המותרים, זאת מבלי שהציגה אישורי הארכה תקופתיים, כפי שהיה עליה לעשות בהתאם להנחיית היועץ ובהתאם [לסעיף 9 לחוק סדר הדין הפלילי](#) על חלופותיו השונות.
8. ב"כ המבקשים ממשיך וטוען, שגם בהתחשב במניין הימים המצרפי של כלל התקופות שבהתאם להנחיית היועץ יש להתעלם ממשכן בחישוב תקופת ההתיישנות, לא עמדה המשיבה במסגרת המועדים האמורה בדין: למבקש 1 חרגה המשיבה בעשרים וחמישה ימים ולמבקש 4 בכשלושה חודשים ושלושה שבועות.
9. ב"כ המבקשים הדגיש, כי טענות ההתיישנות מתייחסות לעבירות העוון המיוחסות למרשיו, היינו לכלל העבירות דלעיל למעט עבירות הברחת הטובין בנסיבות מחמירות שהינן עבירות מסוג פשע.
10. אשר לשיהוי, ב"כ המבקשים טען, כי החקירה החלה בשנת 2016 בעוד שכתב האישום הוגש בסוף חודש דצמבר 2023, היינו בחלוף כ-8 שנים, ומשכך מדובר בשיהוי בלתי סביר, תוך שהפנה בעניין זה לעיכובים בהליכים שהתקיימו במהלך התקופה. לביסוס טיעון זה הפנה ב"כ המבקשים, בין היתר, להנחיית היועץ, [לחוק סדר הדין הפלילי](#) ולפסיקה.
11. יתר על כן, ב"כ המבקשים הרחיב והעמיק את בסיס טיעוניו באומרו כי המשיבה דחתה את טענות מרשיו בשימוע ללא הנמקה, בעוד שהנמקה הינה חובה המוטלת עליה מכח [סעיף 2 לחוק לתיקון סדרי המינהל \(החלטות והנמקות\)](#), [תשי"ט-1958](#) (להלן: "חוק ההנמקות").
12. נוכח העולה מטענותיו מעלה, סבור ב"כ המבקשים כי כתב האישום פגום, כי הוא התיישן, וכן כי הגשתו, או ניהול ההליך הפלילי, עומדים בסתירה מהותית לעקרונות הצדק ולעקרונות ההגיונות המשפטית לפי סעיף 149(3), (8) ו-(10) [לחוק סדר הדין הפלילי](#). עד כאן, בתמצית, עיקר טענות המבקשים בבקשתם.

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 55989-12-23 מדינת ישראל נ' סעדי ואח'

תיק חיצוני:

1

2 13. ומנגד המשיבה. בתגובתה מתאריך 31.12.24 טענה ב"כ המשיבה כי בהתאם [לסעיף 9 לחוק](#)

3 [סדר הדין הפלילי](#) עבירות העוון לא התיישנו, והפנתה בעניין זה לאמור בסעיפים 9 (ה) ו- 9

4 (ג) (5) [לחוק סדר הדין הפלילי](#) ולדברי ההסבר להצעת [חוק סדר הדין הפלילי \(תיקון מס' 87\)](#),

5 **התשע"ט-2019** (להלן: "תיקון 87"), לפיהם תקופת ההתיישנות של העבירה החמורה יותר

6 בכתב האישום תקבע את תקופת ההתיישנות של יתר העבירות.

7

8 14. בהקשר זה אציין, כי על פני הדברים קיימת תמימות דעים בין הצדדים באשר לתחולתו של

9 תיקון 87 על העבירות מושא כתב האישום, זאת מאחר שהעבירות מושא כתב האישום טרם

10 התיישנו במועד בו הוחל תיקון 87.

11

12 15. ב"כ המשיבה חידדה וטענה, כי מאחר שתקופת ההתיישנות של עבירה מסוג פשע שעומדת על

13 10 שנים ארוכה מתקופת ההתיישנות של עבירות העוון, עבירות העוון "מוכלות" בעבירות

14 הפשע, ובשים לב לכך שעבירות הפשע המיוחסות בוצעו בשנת 2016 והחקירה הסתיימה

15 בחודש יולי 2017, יש להדוף את טענת ההתיישנות בהינתן העובדה שבמועד הגשת כתב

16 האישום טרם חלפו 10 שנים ממועד ביצוע העבירות.

17

18 16. אשר לטענות השיהוי ולטענת הפגם בכתב האישום, בהפנותה להנחיית היועץ (לחלק

19 המתייחס למועד להגשת כתב האישום), טענה ב"כ המשיבה כי מדובר בתיק מורכב בו נחקרו

20 מעורבים רבים, שהיקף חומרי החקירה בו רב, כשהעיכוב בהגשת כתב האישום נובע ממניעים

21 ענייניים ולא משום הזנחת הטיפול בתיק על ידי המשיבה.

22

23 17. ב"כ המשיבה הטעימה בעניין זה, שבנסיבות התיק מניין המועדים הרלוונטיים לטיפול

24 התביעה בהגשת כתב אישום יכול לחרוג ממסגרת הזמנים הבסיסית הקבועה בהנחית היועץ,

25 ובלבד שהיא נעשית בתנאים הקבועים בהנחיה.

26

27

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 55989-12-23 מדינת ישראל נ' סעדי ואח'

תיק חיצוני:

18. ב"כ המשיבה הוסיפה, כי בשל העובדה שהמבקשים נחקרו גם בחשד לעבירות הלבנת הון
בהתאם [לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000](#) (להלן: "[חוק איסור הלבנת הון](#)"), הרי
שבהתאם להנחיה משך הטיפול הינו 24 חודשים ולא 18 חודשים, ויתרה מכך יש להוסיף
לפרק הזמן המוארך האמור מעלה תקופות מפסיקות, הן בשל הגשת בקשה להמרה בכופר, הן
בשל הליכי שימוע והן בשל הליכי חיסיון. בהקשר זה עמדה ב"כ המשיבה בתגובתה על פרקי
הזמן המתייחסים לטיפול בתיק בכל שלב מהשלבים (ראו בסעיף 15 לתגובת המשיבה).
19. ב"כ המשיבה ציינה בנוסף, כי אישורה של היועצת המשפטית לממשלה להעמדה לדין מכח
[סעיף 57א\(א\) לחוק סדר הדין הפלילי](#) ניתן לאחר בחינת היועצת המשפטית לממשלה את כלל
הנתונים הרלוונטיים שהובאו בפניה, פעמיים, ומכך הסיקה כי כמה חזקה שנשקלו על ידי
היועצת המשפטית לממשלה השיקולים הנדרשים, באופן שאף מקים חזקה לתקינות מנהלית,
שממילא לא נסתרה על ידי המבקשים, ומקום בו המאשימה פעלה בהתאם להנחיית היועצת
המשפטית לממשלה, אין ממש בטענת השיהוי אשר הועלתה על ידי ב"כ המבקשים. עד כאן
בתמצית עיקר טענות המשיבה בתגובתה.
20. בתאריך 9.1.25 הגיש ב"כ המבקשים, בהסכמתי, תשובה לתגובת המשיבה. בתשובתו ביקש
ב"כ המבקשים לחדד את טענותיו, ולהשיב ולהתייחס לטענות המשיבה בתגובתה.
21. בתשובתו זו ביקש ב"כ המבקשים למחות על כך שהמבקשים הוחשדו בביצוע עבירות לפי [חוק](#)
[איסור הלבנת הון](#), תוך שהטיל ספק באם החשדה זו לא בוצעה באופן מלאכותי על מנת
להתגבר על מחסום ההתיישנות והשיהוי, בהוספת 6 חודשים למניין תקופות השיהוי
וההתיישנות. ב"כ המבקשים הוסיף והטעים בתשובתו, כי בכל מקרה, גם לאחר ההוספה
המלאכותית של 6 חודשים למניין התקופות, וגם בהתחשב בהוספת המצרפית של תקופות
מפסיקות, כשלה המשיבה לעמוד במניין המועדים המוארך.

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 55989-12-23 מדינת ישראל נ' סעדי ואח'

תיק חיצוני:

22. ב"כ המבקשים הטעים, בנוסף, שהמשיבה לא חלקה על טענותיו הנוגעות למחדליה בהשגת אישורי הארכה עיתיים עובר לפנייתה ליועצת המשפטית לממשלה, ומכך הקיש כי אין בכוחו של אישור היועצת להכשיר, בדיעבד, את כל אותם מחדלים, וממילא לא את השיהוי, ואגב כך הביע עמדה נחרצת כי אישור היועצת לוקה בחוסר סבירות קיצוני, וכן כי קיים חשש כבד שניתן בשרירות וברשלנות.

23. אשר להתיישנות, ב"כ המבקשים הציג תזה פרשנית ליישום הנכון לדידו של הוראות החוק הנוגעות לקביעת העבירה החמורה מקרב העבירות בהן הואשמו המבקשים, ומתזה זו הקיש, כי את אורכה של התקופה הנוספת יש לקצוב לשנתיים ימים להבדיל משלוש כטענת המשיבה, ובהתאם לכך גרס שגם התקופה הנוספת חלפה עובר להגשת כתב האישום.

24. במהלך דיון בבקשה שהתקיים לפניי בתאריך 5.2.25, הגישה ב"כ המשיבה לבית המשפט ולב"כ המבקשים עותק מתגובתה לתשובת המבקשים מתאריך 9.1.25 (סומנה במ/2), ובמסגרתה חזרה, חידדה והעמיקה את טענותיה בתגובתה מתאריך 31.12.24.

דיון והכרעה

המסגרת הנורמטיבית - אקדמת מילין

25. עובר לתיקון 87 לא הגביל המחוקק במסגרת חקיקה ראשית את פרקי הזמן לחקירה - של הרשות החוקרת, ולהעמדה לדין - של הרשות התובעת. [סעיף 57א \(א\) לחוק סדר הדין הפלילי](#), שהוסף במסגרתו של תיקון 87 שדן במשך הליכי החקירה וההעמדה לדין, אימץ לתוכו את נהלי רשויות החקירה בעניין התקופות המקסימאליות שככל שהרשות החוקרת או התובעת תחרוגנה מהן, לא יוגש כתב אישום, אלא בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה:

"57א (א) משך הליכי חקירה והעמדה לדין יהיה בהתאם לתקופות שייקבעו בנהלי רשויות החקירה באישור היועץ המשפטי לממשלה ובהנחיות היועץ המשפטי לממשלה, לפי העניין; לא יוגש כתב אישום אם חלפו התקופות הקבועות בנהלים ובהנחיות כאמור אלא בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה."

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 55989-12-23 מדינת ישראל נ' סעדי ואח'

תיק חיצוני:

26. לצד הוספת סעיף 57א תוקן [סעיף 9 לחוק סדר הדין הפלילי](#) שדן בהתיישנות עבירות, כך

שבעוד שעובר לתיקון היה מונה מניין תקופת ההתיישנות בעבירות פשע ועוון "מתאפס" כל

אימת שנערכה פעולת חקירה, כך שבפועל מגבלת תקופת ההתיישנות נהנתה מגמישות רבה,

סעיף 9 המתוקן בא להסדיר, להגביל ולתחום את זמני ההתיישנות הכוללים:

9"א) באין הוראה אחרת לענין זה בחוק אחר, אין להעמיד אדם לדין

בשל עבירה אם עברו מיום ביצועה -

(1) בפשע שדינו מיתה או מאסר עולם - שלושים שנים;

(1א) בפשע שדינו שבע שנות מאסר ומעלה, והוא עבירה המנויה בתוספת

הראשונה ב' - 15 שנים;

(2) בפשע אחר - עשר שנים;

(3) בעוון - חמש שנים;

(4) בחטא - שנה אחת.

...

(ג) (1) בעבירה מסוג פשע או עוון, אשר בתוך התקופות האמורות

בסעיף קטן (א) נערכה לגביה חקירה על פי חיקוק, יתחיל מניין

התקופות האמורות ביום ההליך האחרון בחקירה, ובלבד שלא תוארך

בשל כך תקופת ההתיישנות מעבר לאמור בסעיף קטן (א) בתקופה

העולה על המפורט להלן, לפי העניין (בסעיף זה - התקופה הנוספת):

(א) בעבירה מסוג פשע שדינו מיתה או מאסר עולם - חמש שנים;

(ב) בעבירה מסוג פשע, ובעבירה מסוג עוון המנויה בתוספת הראשונה

א' או בתוספת הראשונה ג' - שלוש שנים;

(ג) בעבירה מסוג עוון שאינה מנויה בתוספת הראשונה א' ובתוספת

הראשונה ג' - שנתיים;

..."

27. במסגרת סעיף 9 (ג) מיעט המחוקק את הוראת סעיפים 9 (א) או (1א), בקובעו כי אירועים

מפסיקים כמפורט בסעיף לא יובאו במניין התקופות האמורות בסעיפים 9 (א) או 9 (1א).

28. האמור מעלה מדגים באופן מיטבי את הקשר העבות שמתקיים בין סעיף 9 לחוק סדר הדין

הפלילי לסעיף 57א. קשר עבות זה מייצר, הלכה למעשה, תשתית נורמטיבית להתנהלות

התקינה של הרשות החוקרת והתובעת בכל הנוגע להימשכות הליכי החקירה וההעמדה לדין,

כשסעיף 9 מנגד תוחם באופן אבסולוטי את זמני ההתיישנות הכלליים. כשידיי הבסיס

הנורמטיבי אבחן את טענות הצדדים.

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 55989-12-23 מדינת ישראל נ' סעדי ואח'

תיק חיצוני:

1

2

טענת ההתיישנות

3 29. כפי שהדגיש ב"כ המבקשים בסעיף 22 לטיעוניו הכתובים, הרי שהטענות המקדמיות אותן

4 העלה ביחס להתיישנות, מתייחסות לעבירות העוון בלבד בהן הואשמו המבקשים, קרי,

5 עבירות של טובין טעוני מס שלא שולם המס עבורם, ייבוא לשם מסחר של טובין בלא רשות

6 בעל הסימן, וכן עשיית מעשה כדי להתחמק מתשלום מס קנייה המיוחסת למבקש 1.

7

8 30. בהוראת [סעיף 9\(א\) לחוק סדר הדין הפלילי](#) המוזכרת מעלה, אשר תוחמת את מניין המועדים

9 להגשת כתב אישום בעבירת פשע הרלוונטית למקרה שלפניי, נקבע פרק זמן של 10 שנים

10

להתיישנותה.

11

12 31. [סעיף 9\(ה\) לחוק סדר הדין הפלילי](#) שעניינו בחקירה על עבירות שונות המהוות פרשה אחת

13 מוסיף וקובע, כי יום ביצוע העבירה לעניין סעיף 9 ייקבע כיום ביצוע העבירה החמורה

14

מעבירות הפרשה:

15 "9(ה) נחקר אדם בשל עבירות שונות המהוות פרשה אחת, יהיה יום ביצוע העבירה

16

לעניין סעיף זה יום ביצוע העבירה החמורה מהן."

17

18 32. שילוב הוראות החוק מעלה מלמד על כך שתקופת ההתיישנות בעבירות העוון מושא כתב

19 האישום שלפניי, יונקת מתקופת ההתיישנות הרלוונטית לעבירת הפשע, שאף היא עבירה

20 מעבירות הפרשה. ודוק: עבירות העוון של הפרשה, שההתיישנות לגביהן בהתאם [לסעיף 9](#)

21 [לחוק סדר הדין הפלילי](#) עומדת על פרק זמן של 5 שנים, "נדבקות" לעבירת הפשע החמורה

22 מהן, שתקופת ההתיישנות לגביה עומדת על פרק זמן של 10 שנים, ומכאן שעבירות העוון לא

23

התיישנו.

24

25

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 55989-12-23 מדינת ישראל נ' סעדי ואח'

תיק חיצוני:

33. הגם שעל פני הדברים מדובר בניסוח שאינו מצריך פרשנות, נוכח היותו פשוט ברור וחד משמעי, בתשובת ב"כ המבקשים לתגובת המשיבה, טען ב"כ המבקשים כי בנסיבות בהן לא מצא פסיקה המפרשת את [סעיף 9\(ג\)\(5\) לחוק סדר הדין הפלילי](#), עלי לאמץ את פרשנותו לסעיף לפיה אין "לערבב" בין עוונות לפשעים כטענת המשיבה, אלא שיש לקבוע את אורך התקופה הנוספת בעבירות העוון לפי החמורה מביניהן, במנותק מעבירת הפשע.
34. הבסיס הפרשני עליו נסמך ב"כ המבקשים עומד על שני יסודות: האחד עניינו בכלל הפרשני לפיו במצבים בהם ניתן לפרש הוראות חוק מהדין הפלילי במספר אופנים, יש לבכר את הפרשנות המיטיבה עם המבקשים.
35. היסוד השני יונק ממטרת תיקון 87 שבאה לקצוב את תקופות ההתיישנות, על מנת לצמצם עד כמה שניתן בסבלם של חשודים, ומקל וחומר בסבלם של חשודים בעבירות קלות, שיאלצו להמתין עד בוש, לפי פרקי הזמן המוארכים שנכפים עליהם מכח העבירה החמורה יותר.
36. רוצה לומר שהפרשנות אותה מבקשת המדינה לאמץ תביא למצב אבסורדי בו חקירה בעבירה חמורה תאפשר למאשימה "לפרוץ" דרך עוקפת למניין תקופת ההתיישנות של העבירה הקלה, באופן שיאפשר לה מעין "צ'ק פתוח" לחקירה ארוכה שלא כדין.
37. הגם שלא תהיה זו אומנות הפרשנות להקיש ממילות סעיף 9 (ה) המצוטט מעלה את המסקנה, כי במצב בו נחקר חשוד על עבירות שונות בפרשה אחת, ייקבע יום ביצוע כל עבירה בפרשה לפי יום ביצוע העבירה החמורה מכל עבירות הפרשה, מסקנה זו נלמדת גם מעיון בדברי ההסבר לתיקון 87.

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 55989-12-23 מדינת ישראל נ' סעדי ואח'

תיק חיצוני:

38. בעמוד 196 לדברי ההסבר מתאריך 1.1.2018, נכתבה בצורה פשוטה ונהירה תפישת המחוקק

כי תקופת ההתיישנות תיקבע לפי העבירה החמורה יותר, גם באותם מקרים בהם באותו כתב

אישום הוגש נגד אותו הנאשם אישום בגין עבירה פחותה בחומרתה:

4

5 **"כי תקופת ההתיישנות תיקבע לפי העבירה החמורה יותר אף במקרים שבהם הוגש נגד**

6 **אותו אדם כתב אישום בשל עבירה שחומרתה פחותה".**

7

8 39. מכאן יוצא, שלא רק מלשון החוק, אלא גם מדברי ההסבר לתיקון 87 החוק, לא ניתן להגיע

9 למסקנה אותה מבקש ממני ב"כ המבקשים לאמץ בנוגע לקיומו של שלב טרומי לבחינת מועדי

10 ההתיישנות, לפיו ראשית יש לבצע פיצול רעיוני בין משפחות העבירות: פשע/עוון/חטא, ושנית

11 יש לבחון מה תקופת ההתיישנות המקסימאלית באותה משפחת עבירות - כל משפחת עבירות

12 בנפרד, ורק אז לקבוע, בכל משפחה ומשפחה של עבירות, את מועד ההתיישנות לפי העבירה

13 החמורה ביותר באותה משפחת עבירות.

14

15 **40. חזוק נוסף**

16 למסקנתי מגיע הן מסעיף 9(ג)(5) לחוק עצמו שדן בתקופה הנוספת, והן מדברי ההסבר

17 הנוגעים לתקופה הנוספת (בעמוד 194 לדברי ההסבר), שנוקטים לשון זהה לזו שננקטה לגבי

18 תקופת הבסיס:

19 **" התנהלה חקירה נגד כמה חשודים באותו תיק חקירה, בעבירות שונות הקשורות**

20 **לאותה פרשה, תימנה התקופה הנוספת לגבי עבירות אלה שהן מסוג פשע או עוון, לפי**

21 **העבירה החמורה מהן."**

22

23 41. תוצאת האמור מעלה הינה, כי חרף הכלל הפרשני אשר לו טוען ב"כ המבקשים בדמות

24 פרשנות לטובת הנאשם, וחרף רצון המחוקק במסגרת תיקון 87 למנוע עינוי דין לחשודים, לא

25 ניתן לאמץ את הפרשנות המוצעת ע"י ב"כ המבקשים בהיותה בלתי סבירה בנסיבות,

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 55989-12-23 מדינת ישראל נ' סעדי ואח'

תיק חיצוני:

ובהיותה כזו שאינה באה בהלימה כלשהי - לא עם הוראותיו הברורות של החוק, ואף לא עם הוראותיה הברורות של הצעת החוק.

42. מכאן, שכלל העבירות מושא כתב האישום טרם התיישנו במועד הגשת כתב האישום.

טענת השיהוי

43. בבקשתו עמד ב"כ המבקשים על הטעמים והמועדים, שלהבנתו מקימים את הבסיס המשפטי, שתוצאתו שאוציא תחת ידי החלטה המורה על מחיקת כתב האישום נוכח שיהוי מצד המאשימה בהגשתו, בכך שלא הוגש תוך 18 חודשים מהמועד בו נקלטו תיקי החקירה במשרד המשיבה.

44. משלא חלף מועד ההתיישנות, חרף טענות המבקשים, נשאלת אפוא השאלה האם השתהתה המשיבה וחרגה ממסגרת הזמנים המוקצבת לה לשם הגשת כתב אישום.

45. הוראת [סעיף 57א \(א\) לחוק סדר הדין הפלילי](#) המוזכרת מעלה מניחה את היסודות להגשת כתב אישום בפרקי זמן הקבועים בנהלים ובהנחיות שאומצו לתוכה, שאם לא כן, בהיעדר הסכמת היועץ המשפטי לממשלה, אין להגישו.

46. סעיף 4 (א)(2)(ב) להנחיית היועץ קובע, כי בעבירות מסוג עוון, ובעבירות מסוג פשע שדין עד עשר שנות מאסר, יש לפעול לסיום הטיפול בתיק בתוך 18 חודשים.

47. סעיף 4(ב) להנחיית היועץ מוסיף וקובע, כי פרק הזמן לטיפול התביעה בתיקים עם מספר חשודים, או מספר עבירות, ארוך יותר, ובדומה לסוגיית ההתיישנות, מורה כי על כך שפרק הזמן להחלטת התביעה באם להגיש כתב אישום אם לאו, יימנה לפי פרק הזמן הקבוע לעבירה החמורה בתיק.

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 55989-12-23 מדינת ישראל נ' סעדי ואח'

תיק חיצוני:

1

2 48. כבר עתה אציין, כי גם אם כטענת ב"כ המבקשים נפל רבב בהתנהלות מי מרשויות המדינה

3 לאורך ציר הזמן שמתחילת החקירה ועד להגשת כתב האישום, ובהקשר זה יוער שחלק

4 מנתוני הצדדים המבססים את טענותיהם המתנגשות מצריכים בירור עובדתי, ברי שבכוחו

5 של אישור מטעם היועצת המשפטית לרפא, בדיעבד, פגמים כנטען ע"י המבקשים. מכאן שלא

6 קם הצורך להיכנס לעובי קורת טיעוני הצדדים באשר לאותם פגמים, לכאורה, ולבררם.

7

8 49. ודוק: היקף התיק, מספר החשודים, ריבוי ההליכים בו לרבות חיסיון וכופר וכיוצ"ב, מלמדים

9 על צדקת טענת ב"כ המשיבה בתגובתה, שחזקת התקינות המנהלית העומדת בבסיס הסכמת

10 היועצת המשפטית לממשלה להגשת כתב האישום לא נסתרה ולו בבדל ראיה.

11

12 50. זאת ועוד, גם אם חל שיהוי, הרי שזה אינו מוביל למסקנה לפיה הגשתו של כתב האישום או

13 ניהול ההליך עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית בהתאם [לסעיף](#)

14 [149 \(10\) לחוק סדר הדין הפלילי](#). אחזור ואדגיש כי לא הונחה בפניי ראיה כלשהי לפיה ניתן

15 ללמוד על שיקול זר כלשהו, או אחר משיקול ענייני, אשר עמד מאחורי התנהלות המשיבה או

16 היועצת המשפטית לממשלה.

17

18 51. ודוק: אין זה ברור מה הוא המקור לאותו חשש אשר הובא בטיעוני ב"כ המבקשים, לפיו

19 הגורמים הרלוונטיים במשרד היועצת המשפטית לממשלה לא בדקו את התארכות ההליכים

20 ולא נתנו דעתם לסוגיית ההתיישנות, כשמנגד טענת המשיבה לפיה הובאו גם הובאו בפני

21 היועצת המשפטית לממשלה מכלול הנתונים. דומה, כי טענה זו של המבקשים נטענה בעלמא

22 ללא ביסוס של ממש.

23

24

25

26

27

28

29

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 55989-12-23 מדינת ישראל נ' סעדי ואח'

תיק חיצוני:

52. אשר לטענת המבקשים לפיה תשובתה של המשיבה ביחס לדחיית הטענות אשר הועלו בהליכי השימוע של עומדת בניגוד לחובת ההנמקה הנדרשת בסעיף 2א לחוק ההנמקות, שכן הודעת המשיבה הייתה לאקונית ואף לא התקבלו אישורי הסניגורים להארכת תקופת השימוע, עיון בסעיף 60א (ח) לחוק סדר הדין הפלילי שעניינו: "יידוע על העברת חומר חקירה לתובע בעבירת פשע" ילמדנו כי:

60א (ח) הוראות החוק לתיקון סדרי המנהל (החלטות והנמקות), תשי"ט-1958, לא יחולו לענין סעיף זה, ואולם תינתן לחשוד הודעה בכתב על החלטת רשות התביעה בהקדם האפשרי ורשאית רשות התביעה להזמין את החשוד להציג בפניה את טיעונו בעל פה."

53. דומה, כי הדברים האמורים בסעיף 60א (ח) לחוק סדר הדין הפלילי באשר לאי תחולת סעיף 2א לחוק ההנמקות מדברים בעד עצמם. למעלה מכך אין חולק כי ניתנה למבקשים הזדמנות לשטוח טענותיהם במסגרת הליכי השימוע. על כן טענת המבקשים בעניין זה נדחת.

54. בשולי הדברים אך לא בשולי חשיבותם מצאתי לנכון לציין, למעלה מן הצורך, כי בחנתי את טענות המבקשים לתחולת הוראות סעיף 57א לחוק סדר הדין הפלילי על המקרה שלפניי באספקלריית הפסיקה.

55. בחינת החלטות רבות שניתנו ע"י הערכאות השונות שדנו בטענות שבסיסן בסעיף 57א מלמדת על כך שאף לא אחת מהן דנה במצב בו היה בידי התביעה אישור שניתן ע"י היועץ המשפטי לממשלה להגשת כתב אישום, עובר להגשתו, כפי המקרה שלפניי.

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 55989-12-23 מדינת ישראל נ' סעדי ואח'

תיק חיצוני:

56. בחלק שולי מההחלטות מעלה, דנו בתי המשפט במקרים בהם כתב האישום הוגש ללא שקדם להגשתו אישור של היועץ המשפטי לממשלה, אולם לאחר הגשת כתב האישום ניתן אישור בדיעבד להגשתו, או שניתן אישור בדיעבד לאחר הגשת כתב האישום אך ורק ביחס לחלק מהאישומים (לעניין ביטול חלק מהאישומים כשניתן אישור בדיעבד, בשלב הערעור, ראו, לדוגמא: ע"פ 3853/17 פלוני נ' מדינת ישראל (5.9.21) וכן את דברי כבוד השופטת ברק ארז ברע"פ 1611/16 מדינת ישראל נ' ורדי (31.10.18)).

57. חלק מהשופטים בהם הוגש אישור יועץ בדיעבד, לאחר הגשת כתב האישום, סברו כי אין בכוחו של אישור בדיעבד לבצע הכשרה באופן רטרואקטיבי של כתב אישום שהוגש כשבידי התביעה לא היה אישור מאת היועץ, בעוד שהחלק האחר סברו שמדובר בסוגיה של בטלות יחסית, ולאחר בחינת היחסיות ביטלו את כתב האישום או הותירו אותו על כנו (בע"פ 40953-03-24 מדינת ישראל נ' לוי (1.12.24) סבר בית המשפט המחוזי כי גם אם חרגה התביעה מסד הזמנים המוקצב לה, ביטול כתב אישום בו נקט בית משפט קמא הינו צעד לא מידתי, ובנסיבות נכון היה לאפשר לתביעה לקבל אישור בדיעבד מאת היועץ המשפטי לממשלה).

58. ככה, או ככה, המקרה שלפניי שונה, מאחר שבמועד הגשת כתב האישום החזיקה המאשימה בידה אישור של היועצת המשפטית לממשלה שאישרה את הגשתו של כתב האישום שהוגש, ומכאן שנוכח הוראותיו הברורות והחד משמעיות של סיפת סעיף 57א: "...אלא בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה." ניכר כי לא נותר ספק ספיקה לעצם שאלת תקינות הגשת כתב האישום במועד שהוגש.

59. ב"כ המבקשים הוסיף וטען, כי טענת המשיבה לפיה ספק אם במשפט פלילי קמה לבית המשפט הסמכות לבחון את שיקול דעתו של היועץ המשפטי לממשלה, ואת סבירות הסכמתו להגשה המאוחרת של כתב האישום למרות החריגה מפרקי הזמן הקבועים בנהלים, משוללת יסוד.

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 55989-12-23 מדינת ישראל נ' סעדי ואח'

תיק חיצוני:

60. בהינתן העובדה שמדובר בגורם הרס ביותר במערך התביעה, בהינתן קיומה של חזקת התקינות המנהלית, ובהינתן העובדה שכטענת המשיבה לפניי היועצת המשפטית לממשלה הונחה מלוא התשתית העובדתית הרלוונטית, כשמנגד השערת המבקשים כי: **"...קיים חשש כבד, שהוא ניתן בשרירות וברשלנות..."** ללא קצה קצהה של ראייה, לא מצאתי מקום וצורך להידרש לשאלת סמכותו של בית המשפט לבחון את סבירות שיקול דעתה של היועצת המשפטית לממשלה בעצם נתינת האישור.
61. ודוק: הנטל להוכחת: **"...חשש כבד, שהוא ניתן בשרירות וברשלנות..."** רובץ לפתחו של הטוען, וחיוב המשיבה להצדיק את פעולותיה מעל ומעבר לטענות שהציגה בתגובתה, משמעה העברת נטל ההוכחה המוטל על המבקשים אל כתפי המשיבה, וסתירת חזקת התקינות של המעשה המנהלי.
62. בהקשר זה מצאתי לחזור ולציין, כי בתי המשפט אף הכשירו כתבי אישום שהוגשו בחלוף המועדים וללא אישור יועצת, מכח תורת הבטלות היחסית, כך שבנסיבות שלנו, כשכטענת המשיבה בקשתה נבחנה פעמיים על ידי היועצת המשפטית לממשלה, וכשמדובר בכתב אישום מורכב עתיר עדים וכיוצ"ב נימוקים כמפורט בתגובת המשיבה, קיים בסיס עובדתי איתן לתקינות מעשה המנהל בעצם מתן האישור.
63. בהקשר זה אציין עוד, כי לא נעלמו מעיני טענות המבקשים בנוגע לכך שלאורך הדרך שקדמה לאישור היועץ המשפטי לממשלה לא השכילה המשיבה לקבל אישור מפרקליט המחוז או מראש יחידת התביעות.
64. גם בעניין זה, סעיף ד (1) להנחיית היועץ המשפטי לממשלה מספר 4.1202 באופן מצרפי עם הוראות סעיף 57א, מורים באופן ברור, שגם אם תם וחלף פרק הזמן הקבוע למשיבה לטיפול בתיק החקירה, ואפילו אם חלוף המועד נעשה כשעל ציר זמן הטיפול המשיבה לא עמדה במחויבויות הדיווח האמורות בסעיף, עדין, כאמור מעלה, יכולה המשיבה לפעול לקבלת אישורו של היועץ להארכת משך זמן הטיפול בתיק

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 23-12-55989 מדינת ישראל נ' סעדי ואח'

תיק חיצוני:

1 בדיעבד, ובכך להכשיר את מחדליה. מכאן, שמקל וחומר במצב בו קיבלה המשיבה,
2 מראש ועובר להגשת כתב האישום, את אישור היועצת המשפטית לממשלה עובר
3 להגשתו.

4
5 65. דברים דומים נקבעו גם בסעיף 4 (ה) להנחיה:

6
7 "ה. אישור היועץ המשפטי לממשלה להגשת כתב-אישום –

8 בהתאם לקבוע בסעיף 57א(א) לחוק סדר הדין הפלילי, אין להגיש כתב-
9 אישום אם לא התקיימו ההוראות המנויות בהנחיה זו באשר לזמני הטיפול
10 במסגרת התביעה, או אם לא התקיימו ההוראות המנויות בנהליהן של
11 רשויות החקירה באשר לזמני הטיפול בתיקי החקירה, וזאת אלא אם ניתנה
12 הסכמתו של היועץ המשפטי לממשלה.
13 לעיתים עשוי להיות מוגש כתב-אישום, ובדיעבד יתברר, לאחר הגשת כתב-
14 האישום, כי בשל טעות הוגש תוך חריגה מנהלי רשויות החקירה או תוך
15 חריגה מן האמור בהנחיה זו. במקרים אלה, ניתן יהיה לשקול לפנות בבקשה
16 מתאימה ליועץ המשפטי לממשלה למתן אישור בדיעבד להגשת כתב-
17 האישום תוך חריגה מההנחיה או הנהלים."

18
19 66. הוראת סעיף 4 (ה) ממשיכה וסוקרת את קשת השיקולים שבהתקיימם יכולה
20 המשיבה לפנות בבקשה ליועץ המשפטי לממשלה לצורך קבלת אישורו, בין אם
21 הבקשה הוגשה לפני הגשת כתב האישום, או לאחר מכן, בדיעבד.

22
23 67. לאור האמור מעלה לא מצאתי טעם להתייחס לטענות המבקשים לגבי אירועים
24 ספציפיים שתוארו על ידי המבקשים כמחדלי המשיבה, ובכלל זה לא לטענת
25 המבקשים שעניינה בכך שהמשיבה האריכה באופן מלאכותי את מניין 18 החודשים
26 ל-24 חודשים, בעצם החשדת המבקשים בעבירות מהחוק לאיסור הלבנת הון,
27 כשהרכוש שהבריוח המבקשים נתפס לפני שהמבקשים גרפו ולו שקל אחד לכיסם.

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 55989-12-23 מדינת ישראל נ' סעדי ואח'

תיק חיצוני:

68. יחד עם זאת אציין, למעלה מן הצורך, כי בנסיבות בהן נחקרת פרשה שעניינה בהברחת טובין, שכידוע הייתה קיימת בתוספת הראשונה [לחוק איסור הלבנת הון](#) גם עובר לתיקון 14, על פני הדברים לא הייתה מניעות איהרנטית להחשדת המבקשים בעבירות לפי [החוק לאיסור הלבנת הון](#), בוודאי שלא במצב בו מדובר, כך לכאורה, בשלוש מכולות שונות, שהגיעו לארץ בשלושה מועדים שונים.

69. נוכח העולה מטענותיו מעלה, סבור ב"כ המבקשים כי כתב האישום פגום, כי הוא התיישן, וכן כי הגשתו או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות הצדק ולעקרונות ההגינות המשפטית לפי סעיף 149 (3), (8) ו- (10) [לחוק סדר הדין הפלילי](#). בנסיבות בהן דחיתי את טענות ב"כ המבקשים שעניינן בהתיישנות ובשיהוי, מכח האינרציה נופלת גם טענת המבקשים האמורה מעלה היונקת מסעיף 149 לחוק.

70. לסיכומם של דברים, אני דוחה את הטענות המקדמיות אשר הועלו על ידי ב"כ המבקשים.

המזכירות תודיע.

ניתנה היום, י' ניסן תשפ"ה, 08 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.

יוכי ספיר

יוכי ספיר, שופט